

CAPELLA DE MINISTRERS. CARLES MAGRANER

LLUÍS VICH VOCALIS

ESCOLANÍA DE NTRA. SRA. DE LOS DESAMPARADOS

Luis Garrido, director

Llibre vermell

Una visió mediterrània de la música medieval

El 1811 es va descobrir un manuscrit medieval enquadernat amb tapa de color rogenc, un còdex medieval d'un primerenc monestir a Montserrat: el *Llibre vermell*. Cants i danses a la Mare de Déu, a la recerca de l'espiritualitat dels pelegrins, que conviden a la meditació. El *Llibre vermell* és una recopilació de música, cançons i balls perquè els pelegrins, mentre celebraven la vigília nocturna a l'església de la Verge beneïda a Montserrat, cantessin i ballessin. El *Llibre vermell* és un dels pilars més importants de la música medieval i ha estat motiu d'estudi i investigació per importants intèrprets i musicòlegs. La Capella de Ministrers el recupera amb la singularitat de buscar el camí dels pelegrins a la Mediterrània. El descobriment a Morella (Castelló) d'uns frescos amb la dansa *Ad mortem festinamus* ens obre una nova visió de la música de pelegrins a la Mediterrània, amb una vinculació directa amb altres monestirs de l'antiga Corona d'Aragó.

*Morir ffreres nos convé
Más no sabets la hora
Mas viscam almenys un ora al dia
Aquest món no pot durar
Don me par ara finiran riqueses
Ara fets conversió de mala via.*

Capella de Ministrers

Carles Magraner, director

Elia Casanova, soprano

Jordi Ricart, baríton

Carles viella, viola d'arc i direcció

David Antich, flautes, aulos

Pau Ballester, percussions

Eduard Navarro, xirimia, cornamusa

Juan M. Rubio, samfoina, arpa, ud

Ignasi Jordà, eixaquier, *organetto*

Lluís Vich Vocalis

Natxo de Lekerika, Jesús Ruíz, Jesús Navarro, Vicente Abril, Jaume Flors, tenors

José Luis Vicente, Pau Ferrer, Ximo Martí, Natxo Martí, barítors/baixos

Escolanía de Ntra. Sra. de los Desamparados

Luis Garrido, director

Joel Caballero, Pau Claver, Héctor Francés, Christian González,

Alejandro Navarro,

Miguel Ángel Pérez, Daniel Pinazo, Miguel Ramírez, Francisco Javier Soriano,

Luca Zorrilla, Alejandro Estellés, Álvaro Coso

Llibre vermell de Montserrat

CAPELLA DE MINISTRERS

Des de la seva creació el 1987, el grup Capella de Ministrers, dirigit per Carles Magraner, ha desenvolupat una important tasca investigadora i musicològica de recuperació del patrimoni musical hispànic, des de l'edat mitjana fins al segle XIX. El resultat, transformat en testimoni musical, conjuga perfectament tres factors claus: el rigor històric, la sensibilitat musical i, molt especialment, un desig incontenible de comunicar-se amb el públic i fer-lo particip d'aquestes experiències.

L'activitat concertística de la formació ha estat molt intensa des de l'inici de la seva activitat, tot actuant a les millors sales de música de l'Estat: Auditorio Nacional de España, Palau de la Música de València, Palau de la Música Catalana, Auditorio de Lleó, Teatro de la Maestranza, El Escorial, Centro Conde Duque, Auditori de Castelló, Teatro Cervantes... Així mateix, ha participat en nombrosos festivals, entre els quals cal destacar el Festival de Música Antiga de Barcelona, Madrid Cultural 1992 (amb la recuperació de l'òpera *Los elementos* d'Antoni Lliteres), Festival de Teatro Clásico d'Almagro, Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola, Festival de Peralada, Quinzena Musical Donostiarra, Los Veranos de la Villa (Madrid), Festival Grec (Barcelona), Festival Internacional de Música y Danza de Granada, Festival de Música Religiosa de Conca, Serenates a la Universitat (València), Festival Are More (Vigo) i Festival Medieval d'Elx, entre d'altres.

En l'àmbit internacional ha fet gires i ha participat en festivals a França, Bèlgica, Romania, Portugal, Holanda, Egipte, Itàlia, Alemanya, el Marroc, Anglaterra, Polònia, Tunísia, Xile, Portugal, Grècia, Argentina, el Brasil, els Estats Units, Mèxic, Finlàndia, Àustria, Cuba, Croàcia, la Xina, Algèria, Suècia, Noruega, l'Índia, etc., en espais com el Metropolitan Museum i Hispanic Society de Nova York, Bach Festival de Leipzig, Europa Musicale a Munic, Festival de Fes (el Marroc), Festival de Morelia, Festival de Música Antiga de Praga, Serviqc Brezice Ljubljana, Festival de Música Antiga d'Estocolm, Banchetto Musicale de Lituània i Forum Alte Musik de Zuric, entre d'altres. El maig del 2008 va actuar en la inauguració de la Casa de la Lengua Espanyola a Rodes, presidida en viatge oficial per la reina Sofia. El mateix any el grup va participar en l'acte oficial d'homenatge al rei Jaume I que va tenir lloc al monestir de Poblet, amb motiu del 800 aniversari del seu naixement.

Aquesta trajectòria d'estudi i recuperació de la música antiga ha quedat recollida en els discos que ha enregistrat per a EGT, Blau, Auvidis i CDM, segell discogràfic exclusiu de Capella de Ministrers, tot obtenint molt bones crítiques de la premsa especialitzada, a més de premis i distincions, entre els quals destaquen el de Millor Producció Discogràfica atorgat pel Ministeri de Cultura, el Premio Importante de l'editorial Prensa Valenciana i el Premi Cívic 2008 d'Almussafes-Ribera Baixa.

La seva activitat depassa l'estrictament musical i ha realitzat incursions en les arts escèniques en col·laboració amb directors de renom, com Àlex Rigola, Juli Leal, Vicent Genovés, Jaume Martorell i Bigas Luna; amb coreògrafs com Santiago Sempere; amb el Cor de la Generalitat Valenciana, i amb músics d'altres disciplines, com Joan Enric Lluna o Miguel Marín, i fins i tot amb reconeguts artistes del panorama contemporani, com Isabel Muñoz, Eva Lootz o Carmen Calvo. Ha recuperat la versió escenificada de la sarsuela inèdita *La madrileña* de Vicent Martín i Soler, el primer *Oratorio sacro* espanyol i una aproximació històrica a la interpretació del drama en dues parts per a la Festa de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Elx. La seva música del *Cant de la Sibil·la* forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Son de mar* de Bigas Luna. Aquest treball va suposar l'inici d'una relació professional amb el director català, el qual el 2003 va demanar la participació de la Capella de Ministrers en l'adaptació de les *Comedias bárbaras* de Valle-Inclán en la cloenda de la II Biennial de València.

Les ajudes institucionals de la Diputació de València, CulturArts de la Generalitat Valenciana i de l'INAEM del Ministeri de Cultura permeten que avui sigui una realitat la seva difusió discogràfica i concertística a nivell nacional i internacional. Per la seva banda, la Universitat de València en patrocina les activitats d'investigació, recuperació i difusió del patrimoni musical.

CARLES MAGRANER, director

Nascut a Almussafes (la Ribera Baixa, València), hi inicià els estudis musicals, que posteriorment continuà al Conservatori Professional de Carcaixent i al Conservatori Superior de València, tot obtenint-hi els títols de professor de violoncel i el superior de musicologia. Ben aviat es va sentir captivat per la música antiga i s'especialitzà en violoncel barroc i viola de gamba, amb estudis a Barcelona, Madrid i al Departament de Música Antiga del Conservatoire National de Tolosa de Llenguadoc. A més a més, cursà diversos seminaris sobre música medieval, renaixentista i barroca, impartits per Miquel Querol i Josep Bonastre, entre d'altres, tot completant la seva formació en música ibèrica dels segles XI-XVIII.

Obtingué el Premi a la Creativitat Musical de la Universitat de València els anys 1988 i 1989 i el del Ministeri de Cultura de joves intèrprets. Carles Magraner és màster en música, especialitat de música antiga, i doctor en música per la Universitat Politècnica de València.

Ha desenvolupat una gran activitat concertística com a solista i en diverses agrupacions de cambra. També ha compartit els seus coneixements com a professor en diversos conservatoris i escoles de música, i amb ponències i conferències a les universitats de València, Alacant, Autònoma de Barcelona, Girona, Escola Superior de Música d'Estocolm, Conservatori de Xangai, Escola d'Art de l'Havana, Congrés Internacional

"Els mons de Vicent Martín i Soler", i participant en els cursos de música antiga de Peníscola i Morella, a més de fer-ho com a professor del seminari sobre Francisco Guerrero impartit a la Universitat Internacional d'Andalusia, UIA Huelva i en el curs de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo-Centre Ernest Lluch (Barcelona), Universitat Lió 2 i Sorbona de França, Conservatori de Mina Gerais al Brasil, als quals cal afegir congressos i seminaris. El 2004 li fou concedit el Premi Cívic del seu Almussafes natal. Des del 2010 és professor especialista en música antiga al Conservatori Superior de Castelló.

La seva àmplia formació i el seu coneixement de la música antiga l'han portat a ser director artístic de l'Orquestra Barroca de Xàtiva i col·laborador de l'Orquestra Barroca Española. Va ser becat per la Universitat de Salamanca per formar l'orquestra barroca d'aquesta universitat. Així mateix, ha dirigit diverses agrupacions instrumentals i vocals, entre les quals el Cor de la Generalitat Valenciana i el quartet de violes de gamba Millennium. Comissari del Festival Mare Nostrum del centre cultural La Beneficencia de València, director artístic del festival internacional de música antiga Música, Història i Art de València, del Festival de Música Antiga al Palau de l'Abat (a la Valldigna), així com de diversos cicles de música antiga i barroca de la Comunitat Valenciana.

Basant-se en els dotze àngels músics de les pintures al fresc de l'altar major de la catedral de València, el 2006 dirigí i coordinà el projecte de construcció dels instruments amb els quals s'oferí un concert aquell mateix any en els actes de benvinguda al Sant Pare a València.

A més d'aquesta trajectòria professional individual, la seva faceta més coneguda és la de fundador i com a director del grup valencià de música antiga i barroca Capella de Ministrers, amb el qual ha enregistrat més de quaranta discos, reconeguts com a Millor Producció Discogràfica, guardó atorgat pel Ministeri de Cultura, Premio Importante de l'editorial Prensa Valenciana, així com els premis Gramophone, Goldberg i CDCompact, entre d'altres.

Ha ofert nombrosos concerts als més prestigiosos festivals estatals i internacionals, entre els quals l'Auditorio Nacional de España, Palau de la Música de València, Palau de la Música Catalana, Auditorio de Lleó, Teatro de la Maestranza, El Escorial, Centro Conde Duque, Auditori de Castelló, Teatro Cervantes, Festival de Música Antiga de Barcelona, Madrid Cultural 1992 (en què recuperà l'òpera *Los elementos* d'Antoni Llíteres), Festival de Teatro Clásico d'Almagro, Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola, Festival de Peralada, Quinzena Musical Donostiarra, Los Veranos de la Villa (Madrid), Festival Grec (Barcelona), Festival Internacional de Música y Danza de Granada, Festival de Música Religiosa de Conca, Serenates a la Universitat (València), Festival Are More (Vigo) i Festival Medieval d'Elx, entre d'altres. Ha realitzat

gires de concerts i ha participat als festivals més importants de França, Bèlgica, Romania, Portugal, Holanda, Egipte, Itàlia, Alemanya, el Marroc, Anglaterra, Polònia, Tunísia, Xile, Portugal, Grècia, Argentina, Brasil, els Estats Units, Mèxic, Finlàndia, Àustria, Cuba, Croàcia, la Xina, Algèria, Suècia, Noruega..., entre els quals destaquen l'Oude Muziek d'Utrecht, La Chapelle de Lió o el concert amb el *Requiem* de Victoria a la catedral de Saint Patrick de Nova York. El maig del 2008 va actuar en la inauguració de la Casa de la Lengua Espanyola a Rodes (Grècia), presidida en viatge oficial per la reina Sofia. Aquest mateix any el grup va participar en l'acte oficial d'homenatge al rei Jaume I que va tenir lloc al monestir de Poblet, amb motiu del 800 aniversari del seu naixement.

La seva activitat ha anat més enllà de l'estrictament musical, tot realitzant incursions en les arts escèniques en col·laboració amb reconeguts directors com Àlex Rigola, Juli Leal, Vicent Genovés, Jaume Martorell i Bigas Luna; amb coreògrafs com Santiago Sempere i Toni Aparisi; amb artistes com Manolo Boix i amb músics d'altres disciplines, com Joan Enric Lluna o Miguel Marín. Ha recuperat la versió escenificada de la sarsuela inèdita *La madrileña* de Vicent Martín i Soler, el primer *Oratorio sacro* espanyol, i una aproximació històrica a la interpretació del drama en dues parts per a la Festa de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Elx. La seva música del *Cant de la Sibila* forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Son de mar* de Bigas Luna. Aquest treball va suposar l'inici d'una relació professional amb el director català, el qual el 2003 va els va demanar de participar en l'adaptació de les *Comedias bárbaras* de Valle-Inclán en la cloenda de la II Biennal de València.

Col·labora habitualment amb Maricarmen Gómez Muntané (UAB), Josemi Lorenzo i altres musicòlegs i medievalistes que han permès indagar en el patrimoni musical peninsular, amb exemples de recuperació de música en temps de Jaume I, Ausiàs March, *Llibre vermell*, dinastia dels Borja, Cançoner de Palau i del Duc de Calàbria (Upsala)... Els seus estudis musicològics sobre el Barroc valencià han servit per a l'edició de discos sobre la música antiga valenciana: Matías Navarro, José Gil Pérez, trobadors de la Corona d'Aragó i Alfons el Magnànim, entre d'altres. Ha publicat, junt amb David Antich, l'edició crítica de la sarsuela *La madrileña* de Martín i Soler i, juntament amb Gersón Padilla, la suite medieval *Els viatges de Tirant lo Blanch* per a banda simfònica. L'activitat de la Capella de Ministrers, dirigida per Carles Magraner, es reflecteix en els més de mil concerts oferts des de la fundació el 1987 i la seva àmplia discografia, àlbums aollits tots amb molt bones crítiques de públic i dels especialistes, a més de premis nacionals i internacionals d'institucions i revistes professionals.

ELIA CASANOVA, soprano

Nascuda a Faura (València), és titulada superior de cant pel Conservatori de Música de València, sota el mestratge de Consuelo Rico. Es va especialitzar en música antiga, becada per l'Institut Valencià de la Música, al Conservatori de Birmingham (Anglaterra) amb el prestigiós tenor Andrew King. Ha estat guardonada amb diversos premis en l'àmbit de la música antiga, entre els quals destaquen el Cecil Drew Oratori Prize (Anglaterra) i el Premi Especial del Jurat en el Concurs Internacional de Música Antiga de Gijón.

Treballa habitualment com a solista amb *ensembles* especialitzats, com la Capella de Ministrers, Armonia degli Affetti, Armonia del Parnaso, Qvinta Esencia, Amystis cor de cambra i Ludi Musici. Fins ara ha enregistrat cinc discos per als segells discogràfics Brilliant Classics i La Mà de Guido: *O Pretiosum* de Joan Baptista Comes (2015), *Complete vocal works* de Cabanilles (2012), *Les lamentacions* de Comes (2010) i *La gloria del Barroc (La luz de las imágenes)* (2009-2010). Darrerament ha participat al Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival Internacional de Música Antiga de Peníscola i al Festival Clásicos del Verano de la Comunidad de Madrid, i ha estat seleccionada per rebre la *masterclass* d'Andreas Scholl al Festival de Sablé (França).

JORDI RICART, baríton

Nascut a Barcelona, va ingressar a l'Escolania de Montserrat, on va començar els estudis musicals, que acabà a Barcelona sota el mestratge de Montserrat Pueyo. Ha cantat els estils més variats, per bé que s'especialitzà en música antiga, tot col·laborant amb Hespèrion XX, La Capella Reial de Catalunya, Al Ayre Espanyol, Concierto Español i multitud d'agrupacions corals i orquestrals de tota la geografia peninsular.

Ha cantat la pràctica totalitat d'oratoris de Bach, Händel, Mozart, Haydn, Schubert, etc. i en l'apartat líric ha interpretat, entre altres obres, *La flauta màgica* i *Don Giovanni* de Mozart, *El barber de Sevilla* de Rossini, *El mestre de música* de Telemann i de Cimarosa i *La tabernera del puerto* de Sorozábal.

Ha participat en la gravació d'una vuitantena de cedés i de concerts per a la majoria d'emissores de música clàssica d'Europa. Actualment combina l'activitat concertista amb la docent a Tarragona.

ESCOLANÍA DE NTRA. SRA. DE LOS DESEMPARADOS

Luis Garrido, director

Va ser fundada el 1958 per iniciativa de l'aleshores arquebisbe de València, Marcelino Olaechea. Els més de sis-cents escolans que hi han passat durant aquests anys reben ensenyament des de tercer de primària fins a segon d'ESO. Hi destaca l'escola de música, d'on han sorgit un bon nombre de músics professionals en diverses especialitats. Els escolans canten cada dia lectiu a les 13 h, sota la imatge de Nostra Senyora dels Desemparats, com també en les solemnitats litúrgiques i habitualment ofereixen actuacions extraordinàries de diversa mena.

Té diferents gravacions que apleguen, d'una banda, obres religioses dedicades a la Mare de Déu dels Desemparats, i també nades, així com la gravació del *Misteri d'Elx*. Més recentment, en destaquen les gravacions en col·laboració amb el Palau dels Arts: l'òpera *La bohème*, amb direcció de Ricardo Chailly, i també el CD per al segell Decca de *Turandot* de G. Puccini, al costat d'Andrea Bocelli i amb Zubin Mehta a la batuta. Així mateix, la participació en l'òpera *A midsummer night's dream* de Britten al Palau dels Arts, òpera dirigida per Roberto Abbado i amb direcció escènica de Paul Curran. Aquest 2017 té previst col·laborar en diversos concerts amb la Capella de Ministrers, participar en l'òpera *Werther* de Massenet al Palau de les Arts, així com interpretar les simfonies *Tercera* i *Vuitena* de G. Mahler amb l'Orquestra de València al Palau de la Música de València.

Dirigeix l'Escolania, des del 1990, Luis Garrido, mestre de capella de la Real Basílica de Ntra. Sra. de los Desemparados, i també musicòleg, director de cors i especialista en repertori sacre. Igualment, dirigeix des de la seva creació la Coral Catedralícia de València i és president de l'Associació de Professors Músics de Santa Cecília.

LLUÍS VICH VOCALIS

El grup Lluís Vich Vocalis de València, que també treballa amb la denominació de Cor de Cambra Lluís Vich, és una agrupació vocal masculina dedicada especialment a la interpretació de la música vocal del Renaixement i el primer Barroc. Des que es va presentar el 1985 patrocinada pel Conservatori de València, ha treballat per a la recuperació i divulgació d'un repertori musical original, amb un interès especial per la música valenciana i la polifonia clàssica.

A més de la seva presència als certàmens i festivals musicals més importants de la Comunitat Valenciana, ha ofert concerts per Espanya, França, Suïssa, així com una gira per Taiwan, cantant en auditoris com el Palau de la Música de València, la Sala Olivier Messiaen de París per a Ràdio France, o al National Chiang Kai-shek Cultural Center de Taipei. Ha enregistrat un programa per a la Televisió Valenciana amb obres del *Misteri d'Elx* i del polifonista Ginés Pérez.

Juntament amb el seu repertori habitual, a *cappella*, amb instrumentistes o grups instrumentals de música antiga, col·labora amb la Capella de Ministrers en programes de música medieval com "El *Llibre vermell*", "Ad honorem virginis" o "Música per a un rei Conqueridor".

Ha enregistrat diversos àlbums de polifonia antiga valenciana, mestres de capella de la catedral de València i del *Misteri d'Elx*, i d'altres dedicats a la polifonia clàssica, com els seus cedés *Paribus Vocibus*, amb obres a veus iguals de Tomás Luis de Victoria i *L'esperit de la Contrareforma*, amb obres de polifonia religiosa de l'època de la Contrareforma catòlica (Byrd, Gallus, Kerle, Palestrina i Victoria). En *Discantus*, juntament amb el saxofonista Perico Sambeat, afrontà una experiència musical de fusió entre polifonia i jazz, fruit de la qual sorgí la gravació en CD amb el mateix títol i més de vint-i-cinc concerts del programa. El grup també ha cantat escènicament música de Rossini, *L'italiana in Algeri*, i *Rossini Mezzo*, amb l'Orquesta Sinfònica de Navarra i la mezzosoprano Silvia Tro, sota la direcció de Julian Reynolds.

La Universitat de València col·labora i patrocina les activitats de investigació i difusió del patrimoni musical realitzades per Lluís Vich Vocalis.

TEXTOS

1. Morir, ffreres, nos convé Contrafactum de Morella (instrumental)

2. O Virgo splendens hic in monte celso Antiphona dulcis armonia dulcissime Virginis Marie de Monteserrato

Caça de duobus vel tribus

O Virgo splendens hic in monte celso
Miraculis serrato fulgentibus ubique,
Quem fideles conscendunt universi.
Eya, pietatis oculo placato
Cerne ligatos fune peccatorum,
Ne infernorum ictibus graventur
Sed cum beatis tua prece vocentur.

3. Stella splendens in monte Sequitur alia cantinela omni dulcedine plena eiusdem Domine nostre, ad trepidium rotundum

Stella splendens in monte
Ut solis radium
Miraculis serrato,
Exaudi populum.

Concurrunt universi
Gaudentes populi,
Divites et egeni,
Grandes et parvuli,
Ipsum ingrediuntur
Ut cernunt oculi,
Et inde revertuntur
Graciis repleti.
Stella splendens in monte
Ut solis radium
Miraculis serrato,
Exaudi populum.

Principes et magnates
Extirpe regia,
Seculi potestates
Optenta venia,
Peccaminum proclamant
Tudentes pectora,
Poplite flexo clamant
Hic: Ave Maria.
Stella splendens in monte
Ut solis radium
Miraculis serrato,
Exaudi populum.

Prelati et barones,

Comites incliti,
Religiosi omnes
Atque presbiteri,
Milites, mercatores,
Cives, marinari,
Burgenses, piscatores
Premiantur ibi.
Stella splendens in monte
Ut solis radium
Miraculis serrato,
Exaudi populum.

Rustici, aratores,
Nec non notarii,
Advocati, scultores,
Cuncti ligni fabri,
Sartores et sutores,
Nec non lanifici,
Artifices et omnes
Gratulantur ibi.
Stella splendens in monte
Ut solis radium
Miraculis serrato,
Exaudi populum.
Regine, comitisse,
Illustres domine,

Potentes et ancille,
Iuvenes, parvuli,
Virgines et antique,
Pariter vidue
Conscendunt et hunc montem,
Et religiose.
Stella splendens in monte
Ut solis radium
Miraculis serrato,
Exaudi populum.

Cetus hii aggregantur
Hic ut exhibeant
Vota, regraciantur,
Ut ipsa et reddant,
Aulam istam ditantes
Hoc cuncti videant,
Iocalibus ornantes,
Soluti redeant.
Stella splendens in monte
Ut solis radium
Miraculis serrato,
Exaudi populum.

Cuncti ergo precantes
Sexus utriusque,
Mentes nostras mudantes,
Oremus devote:
Virginem gloriosam,
Matrem clemencie,
In celis graciosam
Senciamus vere.
Stella splendens in monte
Ut solis radium
Miraculis serrato,
Exaudi populum.

4. Laudemus Virginem, mater est,

Caça de duobus vel tribus

Laudemus Virginem, mater est,
Et eius filius, Ihesus est.
Plangamus scelera acriter,
Sperantes in Ihesum iugiter.

5. Los set gotxs recomptarem

Ballada dels goytxs de Nostre Dona en vulgar cathallan, a ball redon

Los set gotxs recomptarem
Et devotament xantant,
Humilment saludarem
La dolça Verge Maria.
Ave Maria, gracia plena,
Dominus tecum, Virgo serena.

Verge fos anans del part,

Pura e sens falliment,
En lo part e prés lo part,
Sens negun corrupiment.
Lo Fill de Déus, Verge pia,
De vós nasqué verament.
Ave Maria, gracia plena,
Dominus tecum, Virgo serena.

Verge, tres reys d'Orient
Cavalcan ab gran corage,
Ab l'estella precedent
Vengren al vostre bitage,
Offerint-vos de gradatge
Aur et mirre et encenç.
Ave Maria, gracia plena,
Dominus tecum, Virgo serena.

Verge, estant dolorosa
Per la mort del Fill molt car,
Romangués tota joyosa
Can lo vis resuscitar.
A vós, Mare piadosa,
Primer se volch demostrar.
Ave Maria, gracia plena,
Dominus tecum, Virgo serena.

Verge, lo quint alegrage
Que'n agués del Fill molt car,
Estant al Munt d'Olivatge
Al cell lo'n vehés puyar,
On aurem tots alegratge,
Si per nós vos plau pregar.
Ave Maria, gracia plena,
Dominus tecum, Virgo serena.

Verge, quan foren complits
Los dies de Pentacosta,
Ab vós eren aünits
Los apòstols, et decosta,
Sobre tots, sens nuylla costa,
Devallà l'Esperit Sant.
Ave Maria, gracia plena,

Dominus tecum, Virgo serena.
Verge, 'l derrer alegratge
Que'n agués en aquest món,
Vostre Fill ab gran coratge
Vos muntà al cel pregon,
On sóts tots temps coronada
Regina perpetual.
Ave Maria gracia plena,
Dominus tecum, Virgo serena.

Tots, donques, nos esforcem
En aquesta present vida,
Que peccats foragitem

De nostr'ànima mesquina.
E vós, dolçe Verge pia,
Vuyllats-nos-ho empetrar.
Ave Maria, gracia plena,
Dominus tecum, Virgo serena.

6. Splendens ceptigera
Caça de duobus vel tribus

Splendens ceptigera,
Nostri sis advocata,
Virgo puerpera.
Tudentes pectora,
Crimina confitentes,
Simus altissimo.

7. Polorum regina, omnium nostra
A ball redon

Polorum regina, omnium nostra,
Stella matutina, dele scelera.

Ante partum virgo, Deo gravida
Semper permansisti inviolata,
Stella matutina, dele scelera.
Polorum regina, omnium nostra,
Stella matutina, dele scelera.

Et in partu Virgo, Deo fecunda
Semper permansisti inviolata
Stella matutina, dele scelera.
Polorum regina, omnium nostra,
Stella matutina, dele scelera.

Et post partum Virgo, mater enixa,
Semper permansisti inviolata,
Stella matutina, dele scelera.
Polorum regina, omnium nostra,
Stella matutina, dele scelera.

8. Cuncti simus concanentes: Ave Maria
A ball redon

Cuncti simus concanentes:
Ave Maria.

Virgo sola existente

En affuit angelus,
Gabriel est appellatus
Atque missus celitus,
Clara facieque dixit:
Ave Maria.
Cuncti simus concanentes:
Ave Maria.

Clara facieque dixit,
Audite karissimi,
En concipies Maria:
Ave Maria.
Cuncti simus concanentes:
Ave Maria.

En concipies Maria,
Audite karissimi,
Pariesque filium:
Ave Maria.
Cuncti simus concanentes:
Ave Maria.

Pariesque filium,
Audite karissimi,
Vocabis eum Ihesum:
Ave Maria.
Cuncti simus concanentes:
Ave Maria.

9. Mariam, matrem Virginem, attolite

Mariam, matrem Virginem, attolite,
Ihesum Christum extollite concorditer.

Maria, seculi asilum, defende nos,
Ihesu, tutum refugium, exaudi nos.
Iam estis nos totaliter diffugium,
Totum mundi confugium realiter.
Mariam, matrem Virginem, attolite,

Ihesum Christum extollite concorditer.
Ihesu, suprema bonitas verissima,
Maria, dulcis pietas gratissima.
Amplissima conformiter sit caritas
Ad nos, quos pellit vanitas enormiter.
Mariam, matrem Virginem, attolite,
Ihesum Christum extollite concorditer.

Maria, virgo humilis, te colimus,
Ihesu, desiderabilis, te querimus,
Et volumus mentaliter in superis
Frui cum sanctis angelis perhepniter.
Mariam, matrem Virginem, attolite,
Ihesum Christum extollite concorditer.

Ihesu, pro peccatoribus qui passus es,
Maria, sta pro omnibus, que mater es.
Nam omnes nos labiliter subsistimus,
Iuvari unde petimus flebiliter.
Mariam, matrem Virginem, attolite,
Ihesum Christum extollite concorditer.

Maria, facta seculis salvatio,

Ihesu, dapnati hominis redempcio,
Pugnare quam viriliter pro famulis,
Percussis duris iaculis atrociter.
Mariam, matrem Virginem, attolite,
Ihesum Christum extollite concorditer.

**10. Morir, ffrares, nos convé
Contrafactum de Morella**

No és pas savi mes és ffol
qui memòria de la mort si vit se toll.
Hon és lo teu tresor
la és lo teu cor

Morir, ffrares, nos convé
mas no sabets la hora
al menys una hora al dia
aquest món no pot durar
Don me par ara finiran riqueses
Ara fets conversió de mala via.
Fui quot estis, eritis quod sum

11. Inperayritz de la ciutat joyosa

Cantus I

Inperayritz de la ciutat joyosa,
De Paradís ab tot gaug eternal,
Neta de crims, de virtutz habundosa,
Mayres de Dieu per obra divinal.
Verges plasén ab fas angelical,
Axí com sotz a Dieu molt graciosa,
Plaça'us estar als fizels piadosa,
Preyan per lor al Rey celestial.

Rosa flagran de vera benenança,
Fons de mercé jamays no defallén,
Palays d'onor on se fech l'aliança
De Déu e d'om per nostre salvamén.
E fo ver Dieus e.s hom perfetamén,
Ses defallir en alguna substança,
E segons hom morí sense dubtança,
E com ver Dieus levech del monimén.

Flor de les flors, dolça, clement et pia,
L'àngel de Dieus vesem tot corroçat,
E par que Dieus l'à mandat que'ns alcia
D'on ell és prest ab l'estoch affilat.
Donchs, plaç'a vós que'l sia comandat
Qu'estoyg l'estoch e que remés nos sia
Tot fallimén tro en lo presén dia,
E'ns done gaug e patz e sanitat.

Mare de Dieu, cap de virginitat:

Si no lausam la vostra senyoria
O no'us servim tan bé co'us tanyeria,
De pauch se'n mou e no de volentat.
[Inperayritz de la ciutat joyosa,
De Paradís ab tot gaug eternal,

Neta de crims, de virtutz habundosa,
Mayres de Dieu per obra divinal.]

CANTUS II

Verges ses par, misericordiosa:
De vós se tany que'ns defenatz de mal,
E no siatz devàs nós endenyosa
Pels fallimentz que fem en general.
Mas que'ns cubratz ab lo mantó real,
De pietat pus que'n etz cupiosa,
Car totz em faytz d'avol pasta fangosa,
Per qué'l fallir és de carn humanal.

Vexell de patz, corona d'esperança,
Port de salut bé segur de tot ven:
Vós merexets de tenir la balança
On és pesat bé dreytureramen.
E pesa mays vostre Fill excellén,
Mort en la crotz per nostra deliurança,
Que'ls peccats d'om en fayt ne'n cobegança
Al bé fizel confès e penidén.

Estel de mar qui los perillans guia
E'ls fay venir a bona salvetat:
Si Iesuchrist obesir no volia
Ço que per vós li serà supplicat,
Mostratz-li .ls pitz d'on l'avetz alletat,
Et totz los santz, ab la gran jerarchia
De Paradís, qui'us faran companyia,
Tot quan volretz vos er ben autreyat.

Ihesus veray, un Dieu en trinitat:
Vós avetz dit que la mort no'us plasia
Del peccador, mas convertit viuria;
Donques mercé, mercé per karitat.
[Verges ses par, misericordiosa:
De vós se tany que'ns defenatz de mal,
E no siatz devàs nós endenyosa
Pels fallimentz que fem en general.]

12. Ad mortem festinamus

Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Scribere proposui
De contemptu mundano,
Ut degentes seculi
Non mulcentur in vano.
Iam est hora surgere

A sompno mortis pravo.
Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Vita brevis breviter
In brevi finietur,
Mors venit velociter
Que neminem veretur,
Omnia mors perimit
Et nulli miseretur.
Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Ni conversus fueris
Et sicus puer factus,
Et vitam mutaveris
In meliores actus,
Intrare non poteris
Regnum Dei beatus.
Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Tuba cum sonuerit,
Dies erit extrema,
Et iudex advenerit,
Vocavit sempiterna
Electos in patria,
Prescitos ad inferna.
Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Quam felices fuerint,
Qui cum Christo regnabunt.
Facie ad faciem
Sic eum spectabunt,
Sanctus, Sanctus, Dominus
Sabaoth conclamabunt.
Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Et quam tristes fuerint
Qui eterne peribunt,
Pene non deficient,
Nec propter has obibunt.
Heu, heu, heu, miseri,
Nunquam inde exhibunt.
Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Cuncti reges seculi
Et in mundo magnates
Advertant et clerici
Omnesque potestates,
Fiant velut parvuli,
Dimitant vanitates.
Ad mortem festinamus,

Peccare desistamus.
Heu, fratres karissimi,
Si digne contemplemus
Passionem Domini,
Amare et si flemus,
Ut pupillam oculi
Servabit ne peccemus.
Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Alma Virgo virginum,
In celis coronata,
Apud tuum filium
Sis nobis advocata,
Et post hoc exilium
Occurrens mediata.
Ad mortem festinamus,
Peccare desistamus.

Vile cadaver eris.
Cur non peccare vereris?

Vile cadaver eris.
Cur intumescere queris?

Vile cadaver eris.
Ut quid peccuniam queris?

Vile cadaver eris.
Quid vestes pomposas queris?

Vile cadaver eris.
Ut quid honores queris?

Vile cadaver eris.
Cur non penitens confiteris?

Vile cadaver eris.
Contra proximum non leteris?

Morir, ffrares, nos covè
mas no sabem la hora.

...